

Bratislava 14. VI. 28

Vážený pane sekretáři,

přišel jsem v neděli na 3 denní dovolenou domů,
abych dožil na universitě zkonstka; dopadla věc
dobře, dostal mi dal velmi pěkné otázky a odmě-
nil mne odbornou, a také prof. Chaloupecký a Tordý
mi to hleděti jin ulehčit. Mám to tedy už všechno
za sebou a byl jsem dnes panu prof. Chaloupeckému
poděkovat. Půl je přiležitosti je třeba abych poděkoval
i Vám, pane sekretáři, za to, co jste pro mne v té
věci udělal nejen u Vás, v ministerstvu, ale i mezi
našimi pány; že se ten zážitek povedl je z obrovské
části Vaš zásluhou. Až se s Vámi vyjde, čím se je
Vám budu vypravovat o mém vojáncím. Žena je
tedy chudák nestátná, zabil ji náš pes - Michal,
další zápal plic a šlo po něm; byla tu tedy úplně
sama.

Pěkně Vás, pane sekretáři, pozdravujeme, a
vypravíme na milešivou pamí a děnu Božetky
kde ani letos o prázdninách budete.

Váš oddaný
Menclov

DEVÍN. Zrúcaniny hradu.
Burgruine Theben
Les ruines du château Devín.
The Ruin of the castle Devín.

Vážení pane sekční šéfe,
vzpomínáme na Vaš úpořimně
ne devíně při rybižovském
víně a doufáme, že molu za
věčky wdít, že se máme
docela dobrě.

Uchví se Vám poronci
Omenelová

Vážení pane, jst mi velkou ště, že Vám mohu oznámit,
že můj drahý, šestnáctý, lucernový
kinematograf způsobil v čimurk (jome a tle),
aby publikoval knihy Dějiny. Lze vidět, slou
množství takto u nás. Všechny jsou
Sibina Varianová a tady se značí

Pravá fotografia.

Reprodukční právo je vyhrazené

Václav Meuel

Vážení Pane,

p. Dr. Zdeněk Wirth,
sekční šéf min. školství

Praha 501/III

U Sovových mlyňů

Odesílatel

por. Dr. Valdem. Meusel
Artilerie pol. pošty III /
Bratky, 57153 baterie

DOPISNICE POLNÍ POŠTOVNÍ SLUŽBY

Vážený

pan odb. předmětu

Dr. Jdeník Wirth

Praha III

M. Sovových mlýnů

10. X. 28

38

Vážený pane učení ste,

prolám Vám i milostivě panu učerom
spomínkem q opetného vnlčení a zahavení
bych si máš Vaš dypat, jak se na to vnlčeno
kolem nás dlvate. Tím přednějším Vám odhod
kijně naprot nemohu. S psychavem kicně
Bojdi Vaš upřímně oddaný Meuel

Báňová u Žiliny, 23. X.
(1938)

Vážný pane šlešníkte,

pomně opět 6 neděl mimo domov a žena sem
za mým občas přijde, sdělat z mne zase pořádné
ho člověka a přivést novinky ze světa. Zdá se, že
tu budeme migrovat ještě pár neděl; čtu Libkovič
článek o K. Benešce a rozmyšlím, co s námi bude.

Remám zatím žádných náznaků toho, že
bychom tu přišli o existenci, a protože jsem se
tu nikdy o politiku nestaral, snad ani na nás
nedojde tu prodlážděná dovolenka s čekatelstvem. Trvá se
vůle bych velmi rád, já i žena, kdy zjistil a svou
práci si tu dokončil (žena má rozpracované hrady,
je gotickou architektkou), zdá se, že nové práce
na universitě nebudou přijímány, aby člověk z
Čech tu mohl rozvíjet větší vědeckou činnost;
další přehled mužů; dřívějším a lichými bude

možností, v letech 8 pro nás bylo práce rovněž
dobrá; česká grafika i hrady pohybuje ještě další
roboty. Abyly jsme ukemi kři, u vědomí této
nejisté budoucnosti a doved neznamených shven-
ských programů s univerzitou, bych se Vás chtěl
optat zda by bylo možné případně pomýšlet na
to, že bych se dostal do Prahy na p. u. Byla
by to určitě pro nás ohromná finanční záležitost, nechal
tu za sebou neuskutečené cíle a kolik let nepří-
livé práce, ale možno-li by to jinak, co dělat.
Neumím určit, jak se by na to dělalo a je-li to možné;
hlavně se jim docela neornete a možno-li by to,
trafily bych se určitě s láskou tu zjistit. Dnes ale
jim už poměry dle nejisté, je už čtvrté měsíce, zda
se vůbec existenci udržet, a pak hlava

zorným úhlem mnoho lásky pronosí tento
můj dotaz.

Neumím, zda v těchto těžkých dobách Vám
nebude tato moje otázka jdat příliš rovní a
matkem; protože určitě doba má poměry
a měl by už dříve obavy v tomto směru. Měly
jim nechtěly je by se tak bylo daly aktuel-
ními.

Poděle-li, pane ukemi kři, mohli nám
odepsat na firmu adresou do Praha 19 (Nolce-
kova 19), firma by pak Vás ráda uš mi
naposlala.

Přechromy Vás určitě upomně a miterhu
při publikování; také děkuji Bopětku srovně
přechromy - i tu asi přišla o své iluze.

Vám oddaný
Václav Měchel

Bánová, 30. X. 28

Vážný pane stěmí ste,

jin jako ilustraci, kam jsem to na
konec u nás přivedli, prolam vám
vyprávěk od jednoho z Bismarcko -
tych žáků - etněk by ani nevěřil, že
ta univerzita má na h'di tak malý vliv.
Vzpomínám často na vás a věřím, že
mám zase jin by nejlepší v těchto časch
poradíte. Pěkně vás pozdravuji

Váš oddaný

Prencel

Bánová 6. XI. 28

Vážený pane stěmí říte,

dnes sem ja mnou přijela žena a přivezla mi dopis od Vaš - velmi pěkně Vám děkuje za to, že se stále o nás tak opravdu otcovsky staráte. Máte jistě daleko lepší přehled o situaci, než ja tu v Bánové, a proto učiním tak, jak mi radíte.

Žena se setkala v pátek v Bratislavě s dr. Filhornem a mluvila s ním o tom, jak si strana představuje další vývoj; upozornil ji, že její jediným samým se věc týká z onky, že ti mladší vědci žádají obecný odchod Čechů bez rozdílu stáří i zásluh - což nás hře, říká, abychom tice zůstali, jak jen dle toho přijde, protože za pam. technika na hrady zatím nemají, ale pro všechny případ abychom i my byli připraveni na to, že při nějaké sbemenní příležitosti bychom musili rozpět domů. Myslím, že v této věci jme teď na Slovensku vědci a že se proto snad může jin podání věc vyšit tak, že bychom mohli zůstat - vzhledem k té

práci, kterým tu máme započátku, by to pro nás byla přímo
katastrofa, kdybychom toho všeho měli nechat —, avšak vjpra-
dě, že bychom odejít musili, prosíme Vás, pane sekretéři šte, o
dovolení, abychom mohli čerpat naději z příslibů, kterými jste
ženě tak upřímně dal. Budeme tu totiž mnohem bližněji
moji stát, když budeme vědět, že nejste od Čech tak
naprosto a bezraděně odříznuti.

Zdá se, že už tento týden se vrátíme s celým tím našim
vojenským krámkem přestěhujeme do Bratislavy, ale zatím
nemí velké naděje, že se zase vrátíme k civil. zaměstnání;
počítáme, že ještě asi 2 měsíce budeme ve vojenském.

Závidíme Vám tam v Čechách, že už zase máte pevnou
půdu pod nohama; nám se to tedy zatím neotěejně
komplikuje, míváto nevů, či je, a jin několik poetických lidí
si zachovává nepokřivenou svou pevnou životní dráhu. I
mezi Slovaky samostatnými není jistoty o tom, kde je vlastně ta
střední linie mezi všemi těmi křky, které teď, v té přechod-
né době, působí jen zlomek mezi lidmi, kteří až do teď sobě
proti sobě nic neměli.

Přemě Vás, pane sekretéři šte, pozdravuji, děkuji Vám a
milně pamí mluvitám; těším se, že snad o Vařovicích, budu-
li už z vojny domů, si budu moji s Vámi pohovořit.

Váš oddaný

Václav Mendl

Bratislava, 2. prosince 1938.

Vážený pane sekční šefe,

musím Vám oznámiti, že se muž domd z vojny
nevrátil a že tedy budu ráda, když ho nevánoce budu
mít doma. Tři měsíce už chraň zemi, která zatím
nemá nic jiného na práci, než personální změny.

Dnes jsem byla v úřadě si pro gáxi a tam mne nřkali,
jak H. a W. sedí „pracují.“ W. prohláší o musovi, že až
včetně přednášet, že ho vypískají, a že půjde pryč a
H. nřká slov. „činitelům“, že teprve teď, po zřčení
starého režimu může prozradit, že jste to byl Vy,
kdo zavínil přenesení toho čimanského statku do
Prahy. Taky o K. Novotném vypráví pokud věci -
snad se Vám bude zdát, že jsou to klepy, ale já se
mohu zalknout, zalknout hanbou, že neurobil tak
výjn chlapijn veřejně natlonet hubu a už místo toho
si zde musíme nechat plivat do obličejě od Reda Rolio.
Nedovedete si představit v Praze, kde žijete mezi svými a
v rodinném Kralu, jak je to pro mne hrozně trapně zít
zde úplně sama a stále jen slyšet a číst ty útoky na
Čechy a takové podle výpady těch nejhorších charakterů
a trpět to všechno docela bezbranně, bez nejmenší možnosti
odvěty. Někdy si myslím, že by bylo nejlepší jít do Němec-
ka a nabídnout tam své služby jako inženýr. Tolik
pobřežení a tolik poličků jako zde bych tam jistě nemu-
sela přetřít! Domů nesmíme a zde jsme neobtěž a

co je nejhorší - musíme pokorně všechno spolýkat a čekat,
až se někomu udáčí nás vykopnout. Člověk nesmí mít
ani cest ani národní hrdost, nic, musí si nechat bezkřesť-
ně plivat do tváře a to je alespoň pro nás ten nejhorší
údel, který si dovedu představit. Kolikrát si myslím,
že by bylo opravdu lepší raději vůbec nežít, než žít takto ...
ještě že muž sám o nicem není - včera jsem se od tamtud
vrátila, byla jsem u něj tři dny na návštěvě. Zde se povídá, že
Hitler obsadí do neděle ještě Teritz, Raasdorf, Perinera
a sr. Jnr, nevím co je na tom pravdy, ale já už se nicému
nedivím, už jsem si to odvykla.

58
Křte, pane sekční šef, tyto měsíce, které zde musíme
prožívat za naší národní katastrofy, ještě v nepřátelském
okupovaném, jsou moje největší životní zkouškou - nerozhodnu
už si ani nedovedu představit. A mění jsem s každým dnem všechno
zde tak rádi - to nedo, to ru, hory, zemi ... Člověk zde
nechává Rus srdce a většinu životních iluzí, měl-li vůbec
jáke!

nu, nebudu vás dál unavovat svými steskami, až se
vášer vrátí bude to práce snazší, budeme dva a ve dvou se
to snad práce jen líp ponese. Ani si letos neuvodnuji,
že budou vánoce, že bude Jezusův nadělovat a už jsem se
jindy ne by svátky dovedla dva měsíce před tím intenziv-
ně tědit.

Neboť vás, pane sekční šef, pozdravuji a
prosím vás, vyproste mně u milostivé paní
tapatřím za to moje podléhající provinění.
nepuště mně a já nevím, dali se na nás
práce jen ještě nehněda!

Vasě Dmenclova!

Menclova

Pyrahlava,
20. XII. 1938.

Veselé Vianoce!

Vážení pane sekční šefe,
přejeme Vám všem klidné a veselé
vánoční svátky a naději na lepší
a šťastnější nový rok, než byl tento,
nad nějž dosud nebylo horšího.
Uctivě Vás všichni pozdravují
Vaši Dobroslava a Václav Menclovi.

10. V. 88

Vážený pane sekční šéfe,

píši Vám, svažte jste odešel z Prahlavy; souvisí to
vůak s Vašim návrhem zde u nás na Slovaku a bez Vaš
rady si nekomfám vše zříti. Jde totiž o toto: při samotné
návrhové u Jurkoviče mne po Vašem odjezdu porušela
Jurkovičova paní svatová a tlumočila paní Jurkovičovou.
rodičky p. tomu myslu že by Jurkovičovo životní dílo tak, jak
je právě upraveno a upraveno, mohlo přejíti některé naše
museum. Jmimil jsem k tomu že byla zřejmě podobná věc
teprve při projektování a že by se snad Jurkovič teď se svým věcmi
těžko lincil, ale z toho, jak byla odpravě, soudím, že se
snad o tom u nich v rodině už mluvilo otevřeně a - jak se
subjektivně domnívám - jde spíše o to, že by se rodině pomohlo.
hmotně. Nevím tice, jak se Jurkovičovi dnes daří, ale jeho
byprisační pokusy výsledku neměly, dal jim dokonce do toho
nějaké peníze, projektování mu ani ostra už vypráví, jimž gan
i jiné projekty, aby sám z toho něco měl - jim to jeu věci,
ale možné to je.

A protože tato nabídka byla tlumočena mně v té formě
abych se ujal iniciativy sám a neuvádel, že vlastně byla
přimo z rodičky, mám skutečně ten dojem, že by Jurkovič
řítaly kdysi snad na m. Technické museum mu nabídla,
že mu za jakýti peníze jeho práce převzme. Píšu proto Vám,
pane sekční šéfe, ahyte mi laskavě poradit, bylo-li by

88.V.01

vhrobné, alych Technickému muzeu v Praze - jichž jím k
Vašemu dopomocní členem - něco podobného navrhl, nebo
myšlete-li, že by snad bylo vhodné pomoci jinak. Nemám
v te' věci ještě zkušenosti, a přiznávám se, že bych jistě
rád pomohl, je-li skutečně nějak v výky'ch; je to vlastně
poslední kumštý, který tu ještě cestu a hlavně lidí deří
prohromadě, aly si pro samé m'dělečné zájmy nevzeli do
slamí.

Neglotte se, prosím, proto na mne, že Vám fax m'děla'vám
práce a státní a najdete-li chvíli volnou, můžete tak
dobrý a poradte mi.

Jena ještě připomínají psychosociální pro milionem paní,
která i já mku libám, a Vás upřímně psychosociální.

Vás oddaný
Mencel

ČESKOSLOVENSKO

Vážení

pani Dr. Janek Wirth

odd. přednáška mluvnice,
školská a nář. ověry

Praha III,
U Trovických mlýnů

Bánová, 27. V. 38

Vážný pane ukončí ste,

čarím na vás týden na břehu úby nedaleko litav-
ského hradu a vzdělávám se opět v jiných vědách,
mě historických. Žena je doma sama, náš pes má
zapal plic a tak on žena tyto dny má tude v Práslavě
odkázána jen sama na kbe. Mějte nás, je se 13. VI. týde-
me doma, tude skládat zprávu na umocnění; dobře
by bylo, kdyby do té doby má místo nebylo potěho.

Právám vám, milostivé paní v kličce Bržence petkový,
pozdrav a častě na váš vzpomínám. Váš věrný

Mencel

NEUBERG a. d. M.

Vážený pane,

Fr. Dr. Jdenič Wirth

Kecúň 43

Brno III

Mimochůdo Šolcova

Mariánské nám.,

ČSR

Neuberg 7. 11. 33.

Vážený pane Kecalí, ště,

Shrněte jme tu dres ceta Rakouskem
jhi jme klame po cestovatelech a
hledat spory mo Mím a Brní. Štalmíci.
Máme velmí pěkné slovy, koda
že už nám dovolená uplynula.
Vzpomínáme vás uctívě a děkíme k
na shledání. Van

Kecal
menclová

Photo - Kunstanstalt: K. Gilantschn gg. Graz 1933

82748